

Намозга виқор билан келинг!

Image not found or type unknown

16:00 / 21.11.2021 2608

يَلِّصُ بِبَنِي لَعَامٍ يَلِّصُونَ نَحْنَ آمَنْ يَبِ: لَأَقُوعُهُ لَلِ يَضَرَّ عَدَاتِ قِيبَ أَنْ
مُكُنْ أَشْ أَمِ: لَأَقُ يَلِّصُ أَمَلَفِ، لَأَجْرَةَ بَلَجَ عَمَسْ ذِ مَلَسَوِ عَيْلَعُ هَلَلِ
عَالِّصُ لَأُمُتَيْتَ إِذِ، أَوْلَعَفَتِ أَلَفِ: لَأَقُ عَالِّصُ لَأِ لَأَنْ لَجَّ عَسَا: أَوْلَاقُ
هُوَ، أَوْمَتَ أَمُ مَكْتَأَفِ أَمُ أَوْلَصَفِ مُتَكَرِّدًا أَمُ فِ عَنِي كَسَلِ ابْ مُكَيْلَعَفِ
عَثَالِ لَأِ

Абу Қатода розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Биз Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан намоз ўқиётган эдик. У зот бирдан одамларнинг тапир-тупурини эшитиб қолдилар ва намозни ўқиб бўлиб:

«Сизга нима бўлди?» дедилар.

«Намозга шошилдик», дейишди.

«Ундай қилманглар. Намозга келганингизда ўзингизга оҳисталикни лозим тутинглар. Етганингизни ўқиб, ўтганини тўлатиб ўқинглар», дедилар».

Учовлари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Намоз Аллоҳ таоло билан мулоқот, муножот эканлиги ҳаммага маълум. Жамоат намозига келаётган одам уйдан масжидга қараб биринчи қадамни босишидан бошлаб намозда турган ҳисобланади.

Демак, у намоз ўқиш одобини сақлаши керак. Шошилиб, апил-тапил, номуносиб ҳаракатлар қилиш намоз одобларига тўғри келмайди. Асли ундай одам оҳисталик билан, шошилмай, ўзини виқор билан тутиб, ҳаракат қилиши лозим. Намозни етган жойидан жамоат билан ўқийди. Ўтган жойини эса ўзи ўқиб, тугатиб қўяди.

هُنَيْكُ سَلِّ اُمُّ كَيْلَعٍ وَهَلَّ صَلَاةُ اِلَّا اَوْشَمُ اَفَّ اَمَّا اِقِلُّ اُمُّ عَمَسٍ اِذَا اِيَّ اَوْرِي فَو
يَفَو . اَوْمَتُ اَفَّ اَمَّا اَوَّلُ صَفِّ اُمُّ كَرْدَا اَمَّا ، اَوُعُزُّ سَتُّ اَلْوُ رَاقُ وُلُّ اَو
هَلَّ عَو . شَمَّ يَلُّ نْ كَلَّ وُ اَمَّا اَهَلُّ غَسَّيِّ اَلْفِ هَلَّ صَلَابِ بِيُوْتُ اِذَا : اِيَّ اُ
كَلَّ قَبَسُ اَمَّا صُقَاوَتُ كَرْدَا اَمَّا لَصُّ رَاقُ وُلُّ اَوُّ هُنَيْكُ سَلِّ ا

Бошқа бир ривоятда:

«Иқоматни эшитсангиз, ўзингизга оҳисталик ва виқорни лозим тутган ҳолингизда намозга боринг. Шошилманг. Бас, намозни етган жойингиздан ўқинг, ўтган жойини ўзингиз тамомланг», дейилган.

Яна бир ривоятда:

«Намозга иқомат айтилса, бирортангиз унга югургилаб бормасин. Лекин ўзига оҳисталик ва виқорни лозим тутган ҳолида юриб борсин.

Намозни етган жойингиздан ўқи. Сендан ўтганини адо этиб қўй», дейилган.

Шарҳ: Ушбу ривоятларда биринчи ривоятдаги маъно бир оз кенгроқ қилиб таъкидланмоқда.

Ундаги оҳисталик шошмасдан ҳаракат қилишни ва беҳуда ҳаракат қилмасликни билдиради. Виқор эса кўринишдаги ҳолат бўлиб, иккала маъно бир-бирини тўлдириб келмоқда.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди